

des princes de la maison de Lusignan, τ. 3, Paris 1855, σ. 64-66, σ. 192-193, σ. 195-196, σ. 201-202, σ. 206, σ. 212-214, σ. 223.

118

1451-1481. Συνθήκες ειρήνης και παραχώρησης εμπορικών προνομίων. Ρόδος.

Ζ. Τσιρπανλής, «Φιλικές σχέσεις τῶν ἱπποτῶν τῆς Ρόδου με τοὺς Τούρκους κατὰ τὸ 15° αἰ.», *Byzantinische Forschungen* 3 (1968), σ. 195-198 αρ. 1, σ. 202-207 αρ. 2.

ΣΥΜΦΩΝΟ ΕΙΡΗΝΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ. ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΤΑΙ, ΜΕΤΑΞΥ ΑΛΛΩΝ, Η ΑΠΡΟΣΚΟΠΤΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΛΙΩΝ.

1481, 21 Νοεμβρίου

«Κεφάλαια διὰ τὴν ἀγάπην καμμένη μέσα εἰς τὸν αἰδεσιμώτατον Μέγαν Μαῖστωραν τῆς Ρόδου, αὐθέντην φρὰ Πέτρου Δοϊνωποῦ, μετὰ τὴν κατάστασιν τῆς βουλῆς του, καὶ μετὰ τὸν μέγιστον Χαντζή Μπαρμπή, ἀποκρισιάριον τοῦ ἐκλάμπρου αὐθεντοῦ σούμπασι τοῦ Πεζζῶνος, διὰ δυνάμει τῆς φραγῆς τοῦ αὐθεντοῦ αὐτοῦ, τῆς χρόνις ἀπτα, μηνὶ καὶ Νοεμβρίῳ, εἰς τὴν Ρόδον.

... Ἐτι καὶ μέσα εἰς τὸν καιρὸν ἀπὸ τῆς ἀποκατάστασιν ἢ διόρθωσι τῆς τιμῆς ἀγάπης μετὰ τὸν κραταιώτατον μέγαν αὐθέντην διὰ καλὴν ὁρχή τῆς ἀγάπης καὶ διὰ σημάδην καλῆς θελήσεως καὶ φιλείας, ἕως τῆς ἀποκατάστασιν ἢ ἀγάπης αὐτῆς, νὰ γρηκάται καὶ νὰ στέκη ἢ τρέβα μέσα εἰς τὸν εἰρημένον Μέγα Μαῖστωραν καὶ τὸν αὐθέντην τὸν σούμπασι διὰ μῆνες ἢ περισσώτερον ἢ ὀλιγώτερον σὺν θελήσει αὐτοῦ ὁ αὐθέντης ὁ σούμπασις, ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῆς θαλάσσου καὶ τοῦς λιμιῶνας, ἀπὸ τοῦς σέττε κάβους ἕως στὰ Παλάτια, ἀσφαλίζοντα καὶ ἐγρηκόντα τοὺς ὅρους, οἷον τοὺς σέττε κάβους καὶ Παλάτια, μετὰ τὴν τὴν τάξιν, ὅτι δι' ἀσφάλειαν τῆς εἰρημένης ἀποκατάστασις οἱ Ροδῆτες καὶ οἱ ὑπεξούσιοι τῆς Περγιούς, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τούρκοι, νὰ ἐμποροῦν σεγοῦρου μετὰ τὰ κορμιά τους καὶ τὰ καλά τους νὰ ταξιδεύουν καὶ νὰ πράττουσιν εἰς τὴν Ρόδον καὶ εἰς τοὺς τόπους ὅλους τῆς αὐτῆς Περγιούς καὶ εἰς αὐταῖς ταῖς περιοχαῖς καὶ κονφῆναις τῆς Τουρκίας.

Ἐτι καὶ τὰ κάτεργα καὶ οἱ φοῦσταις καὶ ἄλλα πλεύσιμα τοῦ εἰρημένου αὐθεντοῦ Μεγάλου Μαῖστωρος καὶ τῆς Περγιούς, μέσα εἰς τὸν καιρὸν τῆς τοιαύτης τρέβας, νὰ μὴδὲν ποιήσουν ζημίαν ἢ δυναστείαν κἂν μίαν εἰς τοὺς Τούρκους, μέσα εἰς τῆς περιοχαῖς ταῖς εἰρημέναις, ὁμοίως καὶ οἱ Τούρκοι, μὴ δὲ κάτεργον, μὴ δὲ φοῦστα, μὴ δὲ ἄλλον πλεύσιμον εἰς ταῖς περιοχαῖς μέσα ταῖς εἰρημέναις, εἴτε εἰς τὰ νησιά τῆς Περγιούς, νὰ μὴδὲν κάμουν ζημίαν κἂν μίαν, οὐδὲ εἰς τοὺς ὑπὸ τακτικούς τῆς Περγιούς, μετὰ τὸν ἐγρηκόντα, ὅτι τὰ κάτεργα καὶ οἱ φοῦσταις καὶ τὰ ξύλα τὰ ἀρματωμένα νὰ ἐμποροῦν κατὰ τοὺς μαχομένους νὰ κάμνουσιν τὴν τάξιν τῆς μάχης εἰς τὴν θάλασσαν, ὅχι δὲ τὰ πραγματευτάδικα, τὰ θέλουν ταξιδεύειν καὶ πράττειν

μέσα εἰς ταῖς εἰρημέναις περιοχαῖς καὶ λιμῶναις να ἔνεν σιγοῦρα θαλάσσου τε καὶ στερεᾶς τῆς μίας μερίας καὶ τῆς ἄλλης ...»

12

1453. Αποδοχή ἀπὸ τις κοινότητες της Νισύρου ἐντολῆς των Ἰωαννιτῶν Ἱπποτῶν γιὰ τὴν κατασκευὴ καὶ ἐπισκευὴ οχυρώσεων. Νίσυρος.
 Ζ. Τσιρπανλῆς, «Σελίδες ἀπὸ τῆ μεσαιωνικῆς ἱστορίας τῆς Νισύρου (1306-1453)», *Δωδεκανησιακά* 2 (1967), σ. 48-49 (= Ζ. Τσιρπανλῆς, «Μορφές διοικητικῆς αὐτονομίας στὰ Δωδεκάνησα ἐπὶ ἱπποτοκρατίας (Liberi ab omnibus servitutibus?)», *Δωδώνη* 15/1 (1986), σ. 55-60 ἀρ. 2 = Τσιρπανλῆς, *Ρόδος καὶ Νότιες Σποράδες*, σ. 43-44· σ. 195-200, ἀρ. 2).

12α

- 1454-1819. Ἐκκλησιαστικὲς αποφάσεις καὶ σουλτανικὸ φερμάνι. Κωνσταντινούπολη.

P. Lemerle, *Archives de Paléologue II. Actes de Kutlumas*, β' ἐκδ., Paris 1988, σ. 187 ἀρ. 64, σ. 203-209 ἀρ. 73-75, σ. 213-216 ἀρ. 77, σ. 219-222 ἀρ. 79, σ. 233-237, σ. 406 ἀρ. 47bis.

12β

- 1456 (1457). Ἐκκλησιὰ στὸ Μ. Μαγίστρο ἀπὸ κατοίκους των τουρκοκρατούμενων Μικρασιατικῶν παραλίων. Ζητοὶ ἀρωγῆς γιὰ τὴ μετοικεσία τους στὸ νησί τῆς Ρόδου. Μικρά Ἀσία.
 Ζ. Τσιρπανλῆς, «Οἱ «εὐπρεποὶ ἄνθρωποι», τὸ παιδομάζωμα καὶ οἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ παπικοῦ στόλου στὸ Αἰγαῖο με ὁρμητήριο τὴ Ρόδο (1456-1458)», *Δωδώνη* 15/1 (1986), σ. 221-222 (= Τσιρπανλῆς, *Ρόδος καὶ Νότιες Σποράδες*, σ. 67-68).

«ἄν(θρ)ω ἰοῦνίω Κ.

Ἐτούτω ἔνεν τὸ χαρτὴν τὸ ἐπέυσασιν ο<ι> εὐπρεπὶ ἄν(θρ)ω)ποι.

Ἐντιμότητε, φρονιμότητε, ἐνδοξότητε καὶ πάσης τημῆς ἄξιε αὐθέντι Ρόδου, μέγα μαῖστωρ φρᾶ Τζιάκα τε Μιλῆ μετα καὶ τοῦ κουβεντίου, καὶ εἰς τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην, τὸν ἐπὶ τροπον τοῦ παναγιωτάτου πάπα, ἡμεῖς οἱ πτωχεῖ οἱ δούλι σας οἱ χριστιανοῖ, οἱ εὐπρεποὶ ἄν(θρ)ω)ποι, ὅπου ἡμεσαν εἰς τὴν Τουρκίαν, μικροὶ τὲ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες τὲ καὶ γυναῖκες, πολ(λ)α προσκυνούμεν τὴν αὐθεντία σας.

Να τὸ ἡξεύρετε, αὐθέντες, πὼς ἔχουμεν ἀγανάκτησιν ἀπο τοὺς Τούρκους καὶ πέρουν τὰ παιδιά μας καὶ κάμνουν τα μουσουλμάνους, καὶ διὰ τούτω παρακαλούμεν τὴν αὐθεντία